

Masclles i femelles són pràcticament idèntics.

Nom científic:
Aegolius funereus

Pes:
♂ 98 - 146 g
♀ 100 - 236 g

Longevitat mitjana: 3,5 anys
(Rècord: 15 anys)

Masclle adult

Jove acabat de sortir del niu

El mussol pirinenc

La presència del mussol pirinenc a Catalunya no es va confirmar fins als anys 80 i actualment encara hi ha aspectes de la seva biologia poc coneguts que s'estan estudiant.

La coloració del plomatge li permet confondre's amb l'escorça dels arbres per passar desapercebut davant dels depredadors.

Fenologia

La temporada de cria va de principis d'hivern fins a mitjans d'estiu. Al ser tan llarga, els polls més primerencs ja volen quan altres parelles encara no han començat la posta.

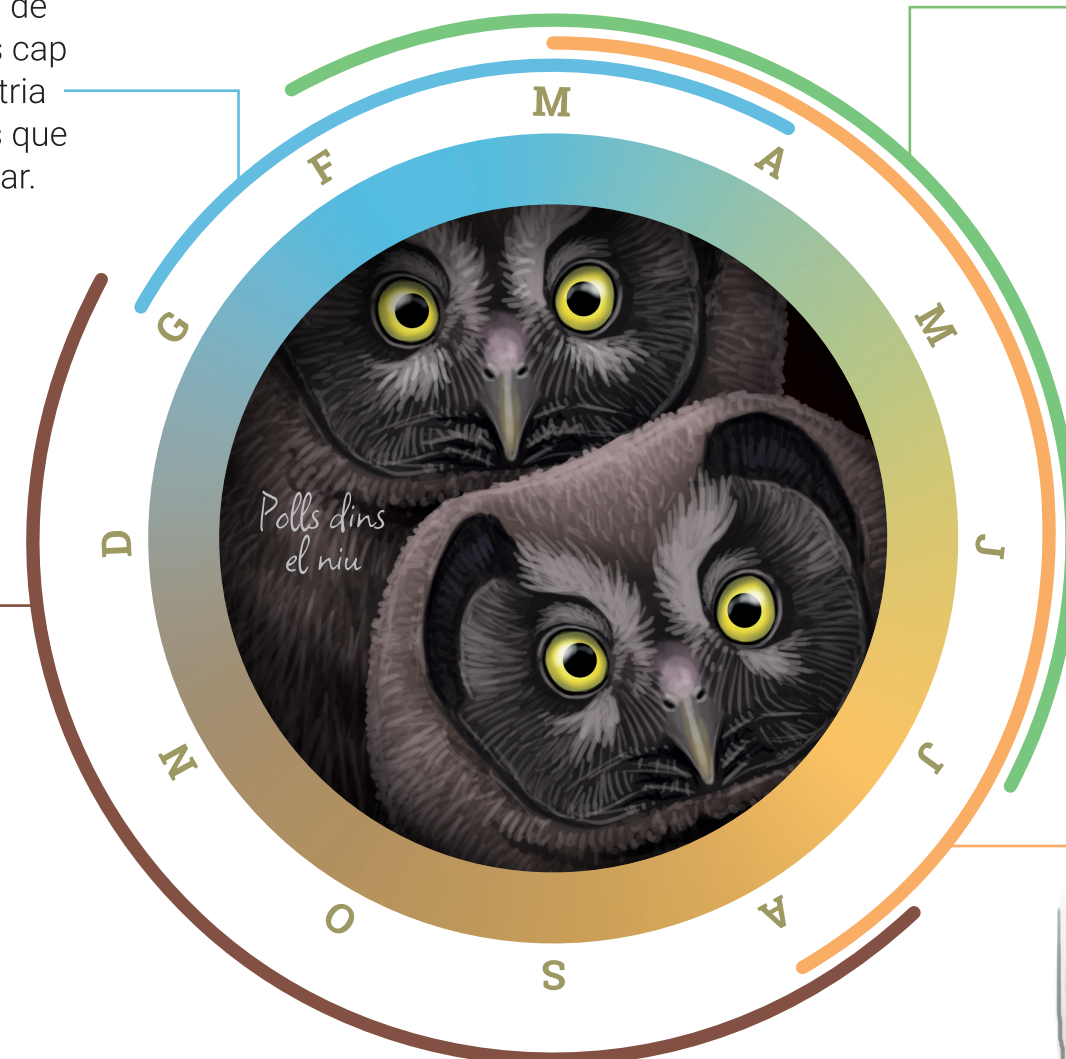
CANT TERRITORIAL

Els mascles canten al mig de l'hivern per atreure femelles cap al seu territori. La femella tria una de les diverses cavitats que el mascle li ofereix per criar.

DISPERSIÓ DIFERENCIAL

Les femelles són nòmades i després de la cria poden dispersar desenes de quilòmetres. Els mascles són sedentaris i fidels al seu territori. Els polls dispersen 6-8 setmanes després d'abandonar el niu.

INCUBACIÓ ASINCRÒNICA

Les femelles ponen entre 3 i 6 ous, a raó d'un cada dos dies, i inicien la incubació en pondre el segon. Això fa que els polls neixin de manera esglaonada. Durant els 26-28 dies d'incubació el mascle alimenta la femella.

CRIA DELS POLLS

En un mateix niu hi ha polls de mides diferents. A mesura que creixen, si no hi ha prou espai al niu, la femella l'abandona prematurament, deixant a càrrec del mascle el final de la cria. Els polls abandonen el niu quan tenen al voltant d'un mes d'edat.

Hàbitat

CAVITATS

Cria a cavitats d'arbres grans, preferiblement a nius vells de picot negre. Als boscos on manquen cavitats, la instal·lació de caixes niu esdevé una eina per a la seva conservació.

Picot negre (*Dryocopus martius*)

Marta (*Martes martes*)

BOSCOS AMB ESPAIS OBERTS

És un ocell forestal que habita als boscos subalpins, principalment de pi negre o avet, amb espais oberts per caçar i arbres de gran diàmetre amb forats per criar.

REFUGIS DIÛRNS

Per dormir durant el dia selecciona zones denses del bosc, on es pot amagar dels depredadors.

Conservació

El mussol pirinenc està protegit legalment a Catalunya pel fet de ser una espècie escassa, viure restringit als boscos subalpins i trobar-se al límit sud de la seva distribució mundial.

Amenaces

Depredació. L'elevada densitat de carnívors mitjans, com martes i fagines, fa que la depredació de nius sigui molt alta. Els picots també poden atacar les femelles i els polls al niu.

Degradació de l'hàbitat. Una gestió forestal que no tingui en compte els seus requeriments pot deixar el mussol sense cavitats on criar, si s'eliminen els arbres de gran diàmetre (tant vius com morts), però una manca de gestió també pot provocar el tancament excessiu del bosc.

Molèsties al niu. L'observació i fotografia del mussol pirinenc a l'època de cria està regulada, ja que pot provocar l'abandonament del niu. Aquestes activitats, així com la col·locació i revisió de caixes niu, requereixen d'autorització de la Generalitat.

Alimentació

Els petits mamífers són la base de la seva dieta, tot i que quan les densitats són baixes pot alimentar-se d'ocells.

Musaranya cuaquadrada (*Sorex araneus*)

Musaranyes

15%

Altres preses

5%

Pinsà comú (*Fringilla coelebs*)

Ratolí de bosc (*Apodemus sylvaticus*)

La forma de paràbola de la cara amplifica els sons de les preses i les oïdes en posició asimètrica li permeten ubicar-les, fins i tot sota la neu.

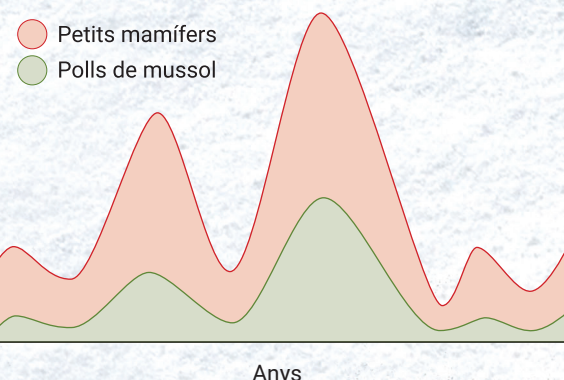
Talpó muntanyenc (*Microtus lauriventer*)

Talpons

40%

Ratolins

40%

Les poblacions dels petits mamífers fluctuen molt entre anys i això té una correlació directa amb el nombre de polls de mussol que acaben volant del niu.

Talpó dels prats (*Microtus arvalis*)

Com a adaptació al fred les plomes li recobreixen les potes fins a les urpes i gairebé tot el bec.